

Сенатор Бора критикує уряд за угоду з Італією.

ВАШИНГТОН, 1 квітня. — Сенат присвятив справі Італійських воєнних довгів більше як п'ять годин дебати, серед яких сенатор Бора, голова сенатського комітету для заграничних справ, остримі словами критикував угоду американського уряду з італійським про срібні платки сн довгів.

Дискусія почав сенатор Рід, котрий заперечив в довгій промові за підтвердженням угоди. У відповідь на це сенатор Бора заявив, що він стоїть за відкиданням всіх воєнних довгів, але під умовою, що держави згодяться на розоруження й заведення миру. З огляду на те, однак, що це неможливо, бо держави на це не хочуть згодитися, дарувати сн державам довги значить піддержувати далі воєнні зоруження європейських держав. Через те він стоїть за тим, щоб уряд не дарував нікому ніяких довгів.

Промова сенатора Бора зробила глибоке враження. Сенат справив нині ще не квітень.

ПАЛАТА ПОСЛІВ ОБЖАЛОВАЄ СУДНО.

ВАШИНГТОН, 1 квітня. — Палата послів ухвалила нині небувалу річ, а саме обжалувати федеральне судило за надруги урядової влади. Це нин судило федерального сулу зі складного ілюмінського дистрикту Інгліша. Над обжалованню розвела довга дебата, в якій забрало голос велике число конгресменів. Остаточно за обжалованню заявилося небувало велике число конгресменів, бо аж 306. Проти заявилося всього 62.

МЕКСИКАНСЬКЕ НЕПОРОЗУМІННЯ ВІРНИТЬСЯ. ВАШИНГТОН, 1 квітня. — Щоб високоті американський уряд щодо прав американських громадян в Мексику, мексиканський уряд пропонує департаментові стейту текст мексиканських земельних законів. Високі урядники сього департаменту кажуть, покищо привратно, що і закони забезпечують права чужинців так, що Америка влад буде вдовошена.

ВЕСНЯНИ СНИЖИЦІ НА ЗАХОДІ.

КАНЗАС СІТІ, 1 квітня. — Щоду північну частину долини річки Місісіпі навістив нині друга сніжниця. В цій сій часті краю лютує сильний мороз та сильні вітри. Уради погоди заповідає, що вона легко може потратити ще дві доби.

ПОЕШТЬ ВІСНИ НА ПОБЕРЕЖЖІ ТИХОГО ОКЕАНУ. ВАШИНГТОН, 1 квітня. — Федеральний уряд здоров'я подає, що на побережжі Тихого океану сильно шириться віспа. Перші випадки її трапилися в Каліфорнії, звідки неуга перекинулася на Аляску й Гавайські острови.

ЗІД АМЕРИКАНСЬКИХ АНАТОМІСТІВ ПІДДЕРЖУЄ ЕВОЛЮЦІЮ.

НЮ ГЕЙВЕН, Коннектик, 1 квітня. — Нині почалися тут збори Американського Товариства Анатомістів, сегобаче учнів, які займаються спеціально біологією зорган. Зараз перший влічч, який виводиться Др. Долаі Мартен, професор хірургії на Єльській університеті, подав новий принцип до піддержання науки про розвід висшніх родів звірят з низчих (еволюція). В тому самому напрямку говорили всі другі учені, які збиралися голос на зборах.

НАГІНКА НА ХІРОПРАКТОРІВ ІДЕ ДАЛІ.

НЮ ЙОРК, 1 квітня. — На донесення м'язького уряду здоров'я нині постановлено арештувати знова 7 хіропакторів, які лічили людяки. Як давніше, так і тепер арештовано їх на донесення спеціальних агентів уряду, звичайно жінок, які шиди до таких хіропакторів лічтися на ріжкі придумані недуги.

НОВИЙ БУДІВЛЯНИЙ СТРАЙК У НЮ ЙОРКУ.

НЮ ЙОРК, 1 квітня. — Тут вишло нині на страйк 2,700 будівляних робітників, занятих при валенню старих домів. Страйк викликала юнія на основі голосування серед членів, які будували підприємств виводилися далі робітникам півнішню 15 центів на годину. Сі робітників брали до 1 долара 5 центів на годину, а їх помічники 95 центів на годину. Помічники домаються 15 центів півнішню кіла себе.

ПАСЕЙСЬКИЙ СТРАЙК.

ПАСЕЙК, Нью Джерзі, 1 квітня. — Страйковий комітет заявив, що як сенатор Елвард хоче посередничити в текстальний страйку, то комітет не має нічого проти сього.

Перед домо сенатора Елварда в Держ Сіті появилися нині пикети страйкарів з написомом, котрий проголосив, що він вде сяде на під сіданку, а влімовився говорити зі страйкарями. Сенатор же обіцяв, що буде говорити з представниками страйкарів і тоді пікетів зперед його йому знати.

ПАНКУВАЛІ ОРУЖА ДО МЕКСИКА.

НЮ ЙОРК, 1 квітня. — Федеральні урядники нинішні на кораблі Кавто, що піла до Мексики, ладують оружа. Арештовано за це троє членів загоду корабля, які знали про сей ладуюк, а не донесли американському уряду, який свого часу видав був прокламцію, забороняючи вивіз оружа зі Злучених Держав до Мексики.

ОВОЧЕВІ ФІРМИ ЗАСУДЖЕНІ НА 200 ТИСЯЧ ДОЛ. УРАД.

Венкувер, Б. К. — По довшій, бо 36 днівній розправі, яка тут велася проти овочевих фірм на тій підставі що вони утворили між собою комбайн і всі брали за овочі незвичайно високу ціну судья Д. А. Мекдоналд засудив їх на заплаченню 200 тисяч доларів кари. По 25 тисяч доларів мають заплатити власники овочевих підприємств і овочеві компанії. Покарані сі особи є оці: — Дж. А. Сімінгтон, голова Неш Сімінгтон Лтд., С. П. Лойд супервайзер кредитів організації Неш з Вінніпегу; Вільям Колконт, з Реджайни і В. Е. Карутер з Кегаарі, Алта. Покарані компанії такі: — "Мючуал Венкувер Лтд.", Мючуал Брокерс Лтд., Реджайна, Саск.; Мючуал Брокерс Лтд., Вінніпег, Ман.

2,324 ІМІГРАНТИ В СІЧНІ.

Протягом січня, а т. р. прибуло до Канади 2,324 нових імігрантів. Між ними було: Бритійців 508, Американців 809, 19 європейських кріс 1,007.

Протягом посл. десяти місяців прибуло до Канади 76,439 імігрантів, з того: 15,797 Американців і 31,512 Бритійців. У сій самій час вернуло з Америки 37,863 таких Канадійців, які виїхали були туди на шістьмісячний, або довшій побут.

КОПИТЬ ПОТАНІО АМУНІЩО.

Лондонський часопис "Вікі Діспен" виступив в ревеліації про потаній зорбоння ріжких європейських держав. Греція, Росія, Югославія, Фінляндія, Литва, Польща, Румунія і Туреччина замовляють потанію зорбу та амуніцію на велику шкалу. І так Греція замовила в одній італійській фабриці 200,000 крісів, Росія купує кріси великими скількостами і викаді вислає їх до Китаю та Персії. Югославія хоче купити 400,000 крісів, Фінляндія, Польща та Румунія створюють десяти кріси та машинні кріси. Німецькі фабрики зорбу записали замовленнями з Китаю та Туреччини.

КОШТ. ПРОВІНЦІАЛЬНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА.

Кошт правительств в Манітобі є менший, ніж в якій нєбудь другій провінції Західної Канади та Онтеріо. Коли кошт удержання правительств розділяти пересично до всіх мешканців провінції, то він буде представлятися так: Манітоба \$12.75, Саскачеван 12.80, Алберта 19.23, Брітіш Коломбія, 36.47, Онтеріо 13.51. Манітоба платить менше податку, чим інші провінції. На одну особу в Манітобі припадає річно \$7.10 податку, а Саскачевану 7.14, в Алберті 7.76, в Брітіш Коломбія 16.79.

В КАНАДІЙСЬКІ МАЙНИ ІНВЕСТОВАНО ПОНАД 600 МІЛІОНІВ ДОЛАРІВ.

Домініяльне Бюро Статистики оповістило, що до тепер інвестовано (вложено) в канадійські майни 632 мільони, 444 тисячі доларів. — У майні, а яких видобувають метал, вложено 41 процент вище поданої суми грошей.

РОСІЙСЬКА МОЛОДІЖ ІНТЕРЕСУЄТЬСЯ ТАНЦЯМИ, НЕ КОМУНІЗМОМ.

Нагодо російській молодіжї ходити на зборіння лекцій про марксизм, комунізм і атеїзм. Вона тепер забажала жити життям молодіжї в "капіталістичних" краях.

Звичаем є, що старші комуністи викладають молодіжї про комуністичну культуру кілька вечерів на тиждень. Так було дотепер. Молодіж, боячись старших, приходила на виклади про комунізм і в викладах розходилася спокійно додом. Та на днях вона заголосила одним голосом: "Ми хочемо "факс-трот". Дистанье котось, щоб нас учив танцювати, а не червоних правил про революцію. Коли він чего не зробите, то ми зачнемо своєю революцією".

ЗМІНА АДРЕСИ ОБЕДНАННЯ.

Письма і гроші до Обеднання належить посылати від дня 1-го квітня 1926 р. на таку адресу:

ОБВЕДНАННЯ.

P. O. Box 411

PHILADELPHIA, PA.

НОВА ЗБІРКА УКРАЇНСЬКИХ ПІСЕНЬ.

Виданий в Нью Йорку й околиці територіальний комітет української ділянки видав нову збірку українських пісень п. з. 123 найкращих українських пісень, це нині перша збірка, в котій є дві частини, на скрипці, мандоліні, валці, саксофоні, корнеті, кларнеті, флейті і всіх солов'ячих інструментах.

Видання українських пісень є в тій збірці лише 110, а вдала їх за рік в продаж. Ціна червоної вкр. "Марселек" 1 в популярних російських розід.

Забогато ухїх ті пісеня, але можна тут вилічити їх аголоти, яке заголово треба свідати, що та збірка по велина налітє в руках кожного музиканта України. Девя в надруковано тут малюнок, котий подібить в інших музичних збірках, але є багато таких творів, які ще ніколи не були ніде печатані з збірки І. І. Комішевичей ше на Україні і дєржав їх дос в руках. Як і всі справді можна вважати переважну частку народної музичної творчості.

Між 10-ма українськими мелодіями ниніходимо 2 тісні жеміські (які приходить в українських театральних виставах). 2 хаварійки (сиганські танці) і легініка (кавказький танець). Між вітськими мелодіями побачимо троє колічків. Два тіх, що любують в снових мелодіях, поміщено в збірці: добрушані і танці. 5 оригінальних козачків і 1 коломийку.

Друковані ухї ті пісені на укривку півнішній, окладина прикрашена зорукоронними українськими вишиваннями. Заголово підписано українським шрифтом і рідномою азбукою але глібькою (в римовому прирідно до Американців).

Ціна сегобі збірки \$2.00, wraz з поштовою пересилкою.

Наклад великий, тож треба поспішати з замовленням. В сям Нью Йорку в прокуту книжницю розіслав вже понад 200 примірників.

Хто цікавиться нішою народною музикою, на профанно рідноміх несорітним спекуляціям, нехай рішє писати на адресу "Свобода" (Свобода, 43 Брод Стріт, Jersey City, N. J.) \$2.00, а листяне згадує зорбу відповідно поштово-прісто до сего до.

ШЕНЯ ЗАЛЛО ДВОЛІТНУ ДИТИНУ.

ФОРТ ВІЛІЯМ, Онт. — На неадакту віддалений фармі Шарпа дучився 15. м. м. страшний випадок. Іменно пілірчце шеня залло на смерть маленьку дівчинку, котій було два і пів року.

Дівчинка бавилася з песиком на повідрю, і дуже можливо, що песик драгнув її лапцуром по тілі так, що пугнула слези. Закушавши кров, песик кинувся на дівчинку і почав кроворядно кусати її на шийні тілі. Ним батько оглянувся за дитиною, то шеня доїдала одну ногу дитини.

Колі завважений лікар ствердив тільки смерть дитини, то батько покійної, п. Шарп, убив шеня вистрілом з рушниці.

МАЛА ДІВЧИНА ПРИХАЛА ДО КАНАДІ ШУКАТИ ЗА БАТЬКОМ.

Однайштитітня Марія Сущинська прихала онді з Старого Краю до Едмонтону шукати за батьком. Її мама померла, а де є батько, вона не знає. Колі кореспондент Булетину спитав її, що вона думає про Канаду, маленька Марія відповіла: "Канада є дуже великий край, але замамо в нї людеі. У Галиччї знова є забогато людеі, але часом замамо їсти для них". — Вона покинула похала до своєї тітки, що живе на фармі коло Моншер, а за неї з батьком пошукують.

\$3,000,000 НА БУДОВУ ЗЕЛІЗНИЦІ ДО ГОДСОН-БЕІ.

Правительство в Оттаві прокладе сего року в будув суму три мільони доларів на докінчування будови зелізниці до Годсонського Заливу.

Франція на дорозі до фінансового виздоровлення.

ПАРИЖ, 1 квітня. — Палата послів ухвалила сегодня по цілонійній дебаті перший від ряду літ держаний бюджет, якого приходи не тільки що покривають видатки, але залишають ще й надвижку на 30,000,000 до 60,000,000 франків.

Той бюджет не стріне ніякого отпору в сенаті і стане швидко певно обов'язуючим законом. В той спосіб заміне Франція приходити поволі до фінансової рівноваги. Посія як в парламенті так і сенаті зробили вже своє, сегобч відложивши партійні спорі і погодилися що до санційного плану. Тепер залишається черга за французьким народом. Якщо він розкупить бонди народної оборони, Франція вийде цілком певно з того економічного розгарадішу, в якому вона нахотилася. Так прийняті заповідняють нас французькі часописи.

КЛОПОТИ АМЕРИКИ З ЛІГОЮ І МІЖНАРОДНИМ СУДОМ.

ЖЕНЕВА, 1 квітня. — Секретаріат Ліги Націй розіслав писма до всіх членів Міжнародного Суду, в яких виказує нечестність спільної умови, що до тих застережень, які породила Америка на слухай її приступлення до Суду. Для той зяказ умови склякує Ліга особу конференцію на день 1. вересня с. р. (Урядові круги в Вашингтоні вважють той круг Ліги за певного роду визов, який ставить уряд в дуже скрутне положення, вже з того огляду, що уряд є протинний висилці свого делегата на пропановану Лігою конференцію).

БРІАНД ВІЙШОВ ПОБІДНИКОМ, А З НИМ І МІНІСТЕР ФІНАНСІВ ПЕРЕТ.

ПАРИЖ, 1 квітня. — При допомозі всіх можливих дипломатичних та парламентських штургом вдалося вийти промовою Бріанду добути для сегого кабінету більшість, а тим самим забезпечити йому існування хоч на протязі такого часу, якого треба для переведення фінансових реформ.

Міністер фінансів Перет остянув великий успіх, бо всі його фінансові плани прийнято, коли вдало його попередників "жестко" уступати задля бреху "довіря" з боку парламенту і сенату.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ЗАПОЧАТКОВУЄ РОЗОРУЖЕННЯ НА СУШІ.

ЛОНДОН, 1 квітня. — Лорд Сесіл буде заступати британський уряд на підготовчій конференції, яку скликає Ліга Націй.

Пасекретар Локер-Лепсон заявив в палаті громад, що Велика Британія започаткувала до спілки з Америкою розоруження на морі, а тепер хоче дати добрий примір розоруження на суші. Перший крок вже вона зробила, бо ініціатива вийшла від неї.

НІМЕЧЧИНА ГОТОВА ЗАПЛАТИТИ ПОВНЕ ВІДШКОДОВАВАННЯ ТІЛ АМЕРИКАНСЬКИХ ГОРОЖАМ, ЯКИМ ПОКОМІСЬКОВАЛА МАЙНО ПІДЧАС ВІЙНИ.

БЕРЛІН, 1 квітня. — Урядово заповідно, що бє огляду на те, що вийде з півста Лока, Німецьчина заплатити повне відшкодовання всім тіл американським горожанам і фірмам, яким вона покісцькувала їх майно.

В тій цілі буде проложеною німецькому парламентові особілий закон, який буде швидко певно затверджений. До того вже тепер нахотілися в руках головного агента Республіки Конліс Паркера Гільберта \$25,000,000, які призначені якраз для того відшкодовання.

БОРОТБЯ О ПЕКІН (ХІНІ).

ПІЕНТЦІ, 1 квітня. — Армія Чен-Тсун-Ліна посувається з Мукдену в напрямі Ненчова, куди примує рївнож і національна армія під проводом маршала Фенга. Тут розгрівається правдоподобно головний біт о постамте Пекуну.

ВЖЕ ПО СЕРБСЬКО-ХОРВАТСЬКІЙ ЗГОДІ.

БІЛГОРОД, 1 квітня. — Провідник Хорватів Стефан Радіч виступив сегодня wraz з 4 товаришами-Хорватами з складу кабінету міністрів.

Безпосередньо товком сего біло подає те, що сегопар парламенту відложено до 5. мая, коли Радіч домагався скликання парламенту на день 8. квітня, щоб інтерв'ювати прем'єра ладичу в справі його сина Раиса Пашича, який визискуєчи становище батька, зобогачив коштом державного майна.

БРИТИЙСЬКИЙ ОФІЦІР ВІНАХОДИТЬ ДІТЯЧІ ТАНКИ.

ЛОНДОН, 1 квітня. — Майор Мартель представив модель малого танка, який являється дуже важким винаходом, бо посувається скоро і без шуму. Кошта його в порівнянні з великими танками мінімальні, бо навіть звичайний трок можна легко переробити на того роду "дитячий" танк.

Танки ті, які готоваі принести перелом в техніці воєнного ремесла, буде виробляти британська фірма Морріс Ко, яка відгравує в автомобільній індустрії в Брітанії подібну роллю як Форд в Америці.

Коржотайте в нагоди! Коржотайте в нагоди. ТЕПЕР БЕЗ ВСТУПНОЇ ОПЛАТИ ПРИСТУПАЙТЕ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА ВСТУПАЙТЕ СЕЙЧАС ВСТУПАЙТЕ СЕЙЧАС

Анрі Пууай.
ДИТНА І ЖИТТЯ.

Жив раз рубач, що проклинав свою долю.
Мешкав у глибокій лісі в убогій хатині. Хата лежала вистарчала для нього: меду в ній життя з жінкою й дитиною.
Всі й все кричав і нарікав на невинність життя.
Раз сніжок, його, що мав вісім літ, завдав йому жакопидивне питання.
Рубач саме, як звичайно, вів розмову на життя.
— А що, дитино, то життя?
Слово „життя“ виговорював із бешкетом.
Дитина кинула питання:
— А що то є життя, таточку?
Рубач здвигнув раменами.
— Дізнаєш це пізніше.
Але дитина не переставала питати:
— Що то є життя?
— Не можу тобі пояснити цього, — признався він цій дитині. — Коли тебе цікавить, не ситий людині, яких стрілець може вони мотнуть в яничку тобі краще як я.
Дитина вийшла з хати й ждала на прохогодо, щоб завайти йому питання.
Перший котрого побачила дитина, то був лісничий. Хлопчик задержав його.
— Прошу пана, що то є життя?
Судовою лісничий глянув на хлопця. Зморщив чоло, за толпив пальці в густій бороді й сказав нарешті:
— Життя... ж... життя... то я... то ти... то я... кожний з нас окремо або разом і всі інші. Мешч, то життя...
Дитина побігла з тою вісткою до батька й повторила йому слова лісничого.
Але батько розсіявся.
— Лісничий дурень — сказав коротко.
Дитина ніщо не відповіла, а ле вбила собі в пам'ять перше пояснення, яке одержала.
На другий день раненько вийшла дитина знову. Минуло до сьомої години, як стрінула джох молодиків, що їхали на бичинках. Хлопчик станув у середині стежки, котрою їхали й задержав їх.

Прогуляковець запитавши, що то є життя, відповів:
— Життя то значить: наліхатися воздухом, виграти його, купитися в свій сонця.
А другий:
— Життя... то розглядати довкола себе... Йти далеко... шукати все річей нових, щоб збагатити свій зір тим, що бачиш, а ум — спогадати.
Всіх знову на бичинки і заки дитина могла схопити зміст їх відповідей, зникли в далечі.
Дитина вернула до хати й повторила слова, які зачула.
— Та видно не мають інших журб — пробормотів батько.
Але дитина старалася запам'ятати пояснення наколесників.
На другий день знову вийшла. Терпер шла ще далше й вийшла з ліса. Там був механічний тартак.
Кількох робітників, від ранку до вечера, скидали зрізані дерева на поталу машини. Зуби пилі гризли дерево, ділячи їх на тонкі дошки. Укладали їх у рівні ряди. Дитина глядала на це, як на цікаву зачілку, із захопленням. Один із робітників запитав дитину: як спитав:
— Що ти хочеш, хлопчику?
Хлопчик спитав сміливо:
— Чи знаєш, що то є життя?
— Життя? то праця.
І додав:
— Ну, ну, в твоїх літах уже займаєшся такими важкими справами!
Але дитина не відповіла, бо хотіла якнайкраще сказати батькові, яке нове пояснення почула.
— Той робітник — сказав батько — невіжа. Я міг би сказати тесаме.
Але дитина додумала до своєї дрібки й це нове пояснення. І шодня так виходив хлопчесь і шодня збогачував свою скарбницю знання про життя. А батько не перестав намішуватися з дитиною й з усіх.
— Навіщо заваертати собі голову? — говорив. Але дитина не слухала.
Одного дня дитина вийшла в поле й стрінула селянина.
— Що то є життя? — спитала.
Селянин узяв у руки пригрозку землі й сказав:
— Ось тобі життя... Кида-

ється зерно в борозну, трохи праці й терпеливості тай збирається збіжжя, з котрого робиться хліб... або можна мати гарні, сочигі овочі... або вжити, котримі приймається світанок.
— Якаж то велика річ життя, що в ньому міститься стільки всього? — подумала дитина, задивлюва й очарована.
І щодня питала щораз нових відповідей; що то є життя.
Раз недалеко батьківської хати стрінула хлопчик чоловіка, котрий говорив голосно сам до себе й писав щось у записничку. То був поет, що приїхав шукати в лісі натхнення.
— Прошу пана, що то є життя?
А поет відповів:
— Життя то сполука з тим, що нас окружає. Життя то значить: бути тим деревом, у котрого галяух шумить вітер, або тим жерелом, що журчить по камінчиках. І життя то також це маленьке звіряток, котрого назви не знаю, і то є ці рослини, котрі наповнюють свої запахом воздухом.
— Коли так, то воно є дуже гарне, правда пане?
— О так, то дуже гарне, — сказав поет і поглядів ясне волосся хлопчика.
— То малий поет — подумав.
Говорив би йому ще довго, але хлопчесь уже відійшов. Одного дня стрінув молодого матір, що кормила дитинку. Приступив до неї і завдав своє звичайне питання.
— Життя? — відповіла жінка — то отце неморя, котре користь своїм молодком. З часом буде він сильнішим, і цікавим хлопцем, як ти. А ще пізніше буде дорослим мужчиною. То власне є життя.
Дитина пам'ятала всі відповіді, які одержала й часто повторювала собі їх. Привиччалася глядати на все уважно.
Птичка летіла у воздузі.
— Ось життя, — подумав хлопчесь. А як глядав на траву, говорив: то також належить до життя. Пил, що дріжав у проміннях сонця, то також було життя.
Одного порохудня мати взяла сина до шкоти. Воїхали за залізничною.

— Прошу пана, що то є життя?
Залізничник відповів:
— Життя то подорож кудись у далечінь, у незнані сторони, й поворот до дому.
Поїзд повів дитину у незнані сторони. Щоду годину хлопчесь захоплювався ріжними краєвидами з вікна вагону.
Отже життя склядається також із тих тисячів краєвидів. До них належали також люди, котрих побачив минав, звірята, небо, вода, хмары.
Приїхав до міста саме як діти вийшли зі шкоти. Із великого будинку виходили гуртки учеників з торбниками на плечах. Ціла вулиця гомоніла їх веселим гамором.
За тою галасливою юрбою йшло кілька пань.
Хлопчик підійшов до одної з них.
— Прошу пані, що то є життя?
Учителька усміхнулася.
— Життя то значить: учитися, малий філософе.
— Уччитися... — повторив хлопчесь.
— Пізнавати все! Вимоси все, ніщо не є в риводуше для того, хто хоче знати... Вимоси всеоди. Пізнавати і любити — ось життя.
Дитина роздумувала над сими підказ повертуть.
Хлопчесь знав уже тепер, що то є життя. То він і це, що довкола нього, його батьки й інші й усе від каменів аж до хмар.
— Ах, яка то велика річ — життя!
І гордий з того що знав, бажав оборонити життя в очах батька, котрий життя проклинав як лише миг. Але батько зважив лише раменами.
— Багато маєш з того — на-

сміхався з снів.
Хлопчесь перестав перекоувати батька, але подумав собі, що батько може й тому є нещасливий, що не вміє оточити очей на життя та що не хоче загубитися в його мотуцях і краях.
Хлопчесь пригадав собі сотки відповідей, які зібрав від усіх людей.
— Всі ті відповіді доповнялись вазимом. А можна би їх звести до горничої любови всього, живих котворінь, річей — людськй почування, краєвиди — те все є життя!
— Ах, яке то велике, чарне й добре! Чому батько зникає на те все очі? Чому не розуміє цього? Таж вистарчить глядати і застанувити.
Все, що бачить довкола себе, є для кожного. Небо, земля, вода, тріт, місяць, сонце — все! Зовсім просто: стати в обличчя життя, щоб стати його володарем.
Звизлює, як дитина зрозуміла це, почулася зовсім щасливою!
— Колиж так батько скотів краєди пригнатується життя... Але він волів спротивуватися. То для дитини було великим смутком.
Хатина була трохи за мала. Не змінилася зовсім, але небо було над нею і ціла земля довкола.
— Ах, як треба жаліти бідоного батька, що не знає, як його снінок, що то є життя. Міг би пізнати шаста, бо шаста то власне це... Знати, що все маєє до довкола себе й у тій певності радити життям, глядаючи в його лице!
Переклав Михайло Ценєський.

ДО КАНАДИ
Канадський Аеромашиновий Робітників Професійний Союз. Єсть місце збіжжівників котри працюють на ліній пілноті. Як шиферу, а ми спровадимо їх в найкращі місця.
CANADA STEAMSHIP TICKET AGENCY,
Ultrairian Department,
378 CRAIG ST. WEST, MONTREAL, QUE.
CANADA.
Нашим заступником на Нью-Йоркському Аеромашиновому Робітничому Професійному Союзі є: George Service Co., 436 W. 23rd St., New York, N. Y. до якого просимо надіслати так аби до нас. Canada Ticket Agency, P. J. Henry, 1101 Broadway, New York, N. Y.

„ВЛАСНИМИ СИЛАМИ ЗДОБУДЕМО СОБИ ЕКОНОМІЧНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ“
для того попіраємо своє рідне **УКРАЇНСЬКЕ ІНФОРМАЦІОННЕ БЮРО**
ВАСИЛЯ ЗАГАВБИЧА
місто мучок, а часто і ворожих намірів, котрі є зовсім так серйозні американським Урядом як також і Галіччю і інших краях, які спротивляються контракти купля і продажі, повноваждий, скарбів довідник, екстабуліційні і т. д. ПОСЛАЖА ГРОШИ ДО КРАЮ В ДОЛЯРАХ АЖ В РІДНЕ СЕЛО, ушастоване прогнаний пансаєри до краю і знайд майже що місця по змисленні шлях, спротивляються спротиву повелення на один рік, спротивляються рідних в Америку і Канаду з усіх частей світа, пропада домі, лоті і т. д. колесниця, швидке в краї, в Америку Голостів до: **GLOBE SERVICE CO., 436 W. 23RD ST., NEW YORK, N. Y.**
Tel.: WATKINS 8933.
СЛЮДЧАКА ВЕЛИКА ПРОГУЛКА В МАЮ

ЧИ ВИ Є ПЕРЕДПЛАТНИКОМ „СВОБОДИ“
КОЛИ ЩЕ СЕІ ЧАСОПИС НЕ ПЕРЕДПЛАЧУЄТЕ, ТО ЗАЧІНТЕ ПЕРЕДПЛАЧУВАТИ Й СЕІЧАС.
„СВОБОДА“ є найбільшою і всіх українських часописів в новій і старій краї.
„СВОБОДА“ виходить кожного дня з вишююю ведд'я і світл.
„СВОБОДА“ подає цікаві новини американськй і краєди.
„СВОБОДА“ також подає найдокладніші відомості в теперішніх подій в старій краї.
ПЕРЕДПЛАТА ВНОСИТЬ:
В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ НА ЦІЛИЙ РІК \$ 7.00
" " " " НА ПІВ РІКА \$ 3.75
" " " " НА ТРИ МІСЯЦІ \$ 2.00
В ДЖЕРЗІ СІТІ КАНАДІ І ЗА ГРАНИЦЮ
" " " " НА РІК \$10.00
" " " " НА ПІВ РІКА \$ 5.00
" " " " НА ТРИ МІСЯЦІ \$ 2.75
Звертається увагу, що на кредит нікому не вислається копіїсь.
„СВОБОДА“, 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Р. Л. СТВЕНСОН.
ОСТРОВ СКАРБІВ.
ЧАСТЬ ЧЕТВЕРТА.
(Продолжение)
— Поза хату, хлопці, борзо поза хату, — кричав капітан, а зміна в його голоді навіть сею отвору до стріляння якраз у тій хвили, коли він хотів стріляти до середини хати, і він лежав тепер в останніх судорогах з пістолетом в руці, з котрого ще курилося. Третєго, як я те вже сказав, положив доктор одним замахом на місці трупом.
— Стрільте! Ви там в хаті, стрільте! — кричав доктор, — а ви, хлопці, крийтеся чим скорше!
Але на його слова ніхто не здався. Не понісся він одини застріляти, а останній розбишак, в останній розбишак, він безжалостно разом з другими миттєво дістав з рук своїх револьвери і було й салду з надписаних хвиля, дия тих п'ять погидиш, з котрих чотирох лежало в позарядній оторожі, а один, по-за нею.
Доктор, Грей і забігли знов чим скорше до хати, бо оставши при життю буханки могли б порохом добігти до місця, де поклали свої мушкети і стріляти могло кождою хвилі на нього застріляти.
Тимчасом дим у хаті був густий, розішлювався, і ми на хвилині застріляли, як дорого ми запам'ятали за нашу побуду.
Гонтер лежав без пам'яті на землі, коло свого отвору до стріляння, а Джук коло своєї отвору до стріляння, бо коли рубач

біла йому голову. Посеред хати скавер підмаро капітана, котрий так само був блідий, як і він.
— Капітан зраниений — сказав пан Трелявін.
— Чи повтікали? — спитав пан Смолет.
— Всі, що лиш могли втікати — відповів доктор — але п'яток з них уже ніколи не будуть втікати.
— Пять! — відозвався на до капітан — то ліпше, як сподівався. Пять проти трох — то лишаєся нас чотирох против двох. Тепер наше положення корисніше, як було з початку боротьби. Нас було тоді сімох проти дев'ятнадцятьох, або бодай так нам здавалося, а то так само прикро зносити, хоч те лиш здається.
Ворохобинці було нездорово лиш всімх, бо той, мого, котрого поцілила на скверку куля пана Трелявіна, погіб-це того самого вечера. Але про старти вірник, довалявся аж пізнійше.
ЧАСТЬ П'ЯТА.
МОЯ ПРИГОДА НА МОРО.
Глава двацять друга.
Як почалася моя пригода на морю.
Ворохобинці вже ні не вертали, ані разу не стрілими до нас з ліса. „Дістали на сей день“ — як казав капітан „свою пайку“. Хата лишилася в нашому останньому і ми могли тепер спокійно зайнятися раними та подумати за наш подорож. Скавер і я варили мисо на дрові, не зважаючи на небезпечні але робили те, що ми могли.

механічно, бо голодне стогнаннє докторових пацієнтів нас дуже зворушувало.
З вісьмох людей, потерпілих в битві, дихали ще лиш: розбишак, котрого поцілила куля з отвору до стріляння, Гонтер і капітан Смолет. Двох перших можна так було вже уважати погидишми, бо ворохобинці згинув докторів під ножем, а Гонтер, мимом себе заходив, не відзнався вже пам'яті на сьому стилі, жив ще цілий день і стогнав так голосно, як свого часу той старий буханка, що від удару кривав на місці погіб в „Адмиралі Бенгові“. Оби бачте положення ребра, а коли падає, то це закінчивши життя слідуочою і так, не промовивши вже ані слова, ані не давши ніякого знаку.
Що до капітана, то його, що правда, була дуже боляча, але не була безбездічна. Андерсонова куля, пробиваючи додатку зазначає проби легке, але також не безбездічне. Друга куля розірвала йому тіло на позі повисше коліна аж до самої кисті. Доктор казав, що капітан видавже, але поки що не вільно йому через кілька неділь ані ходити, ані рухати рукою, а в іди і не говорити, скоро би те лиш було можливе.
Про удар, який я дістав по пальцях, нема що й говорити. Доктор Ляйвсі приліпив мені ліпш плєстер, а до того ще я поторгав за вухо.
По обіді собі собі скавер і доктор коло капітана і стали радити. Мабуть насильком той радя доктор трохи пізніше встав, звав свій ханелюк і післюго, привняв собі свого ш-

біло, сквав карту до кинені і з мушкетом на плечі переліз через частюк від північної сторони та нездорово, ідуши скорим кроком, щез між деревами.
Грей і я залізли були в найдалший кут хати і сиділи там, щоби не бути мимом воді свідками наради наших офіцирів. Коли й Грей побачив, що доктор робить, вийшов „жюльку з рота і забув її назад вложити, так йому стало дивно.
— Що, до чорта? — сказав він — чи доктор Ляйвсі здурів?
— То ні! — відповів я — з цілою залюги він хибя останній, про котрого те можна би припускати.
Знавши що, товаришу — сказав Грей — він може й не здурів, але коли він не здурів, то я таки певно, вір мені.
— Я здогадуваюсь — відповів я на те — що доктор має якийсь план, а коли не помиляюся, то він хоче відшукати Бен Гона.
— Як ти добре здогадався, це тільки добре показався; але тимчасом і мені прийшов до голови інший план, бо в хаті було страшенно душно, а пісок поперед в'оржоті, так розпалення да сонці, що тепло несло від нього як від печі. Я став, бачице, завдувавши докторови, що він може собі ходити хлордоком до ліпшїх дерев та слухати співати птиць і віджидати мимим димом ладом пілнш, підчас коли я одне ліпш до смолти на круглянках, а я живцем шваркався. До того те приходило багато вродити крові в ті трупи, що були в ядежках, так, що мені аж стало хати.
Коли я відтак шурвав хату

і поміняв начине по обіді, той страх і знову застав ставати в мені що раз сильніший, аж я накіпав, стоячи недалеко міха з сухарями, мене мене ніхто не видав, зробив перший крок до моєї втечі, набурав собі повні кишені сухарів.
З мене був дурень, коли хто хоче так сказати; і певно що я хотів був до нездорового, як до сьомого дня; але на всякий случай не хотів я занебачити ніяких мір осторожности. Сухарів могло мені стати що найменше на сідуочий день, так що як би мені сталася якась пригода, то я бодай не мусів би голодувати.
Відтак сквав я під одні пару пістолетів, а що я вже мав і порохом з порохом та кулі, то гадав, що я вже досить заосмотрився в зброю.
Мій план впринципі сам про себе не був таккий злий. Я хотів піти на той піскотий від пірноту до моря, що як скля відширокого моря ввійнявся сподом притягнути блу скаду, котро я вбачив через ті ввілля, щоби перекоувати „ад Котів“ там відшукати блу скаду, котро я вбачив через ті ввілля, щоби перекоувати „ад Бен Гона“ і сказав там „свобого“ чобані — отже похвалене діло, як те мені все ще здавалося. Але переконаний при те, що мені не порозуміють вийти позі огорожу, не має я ніякої ради, як лиш поіпортитися по француски і висунутися туди, коли мене ніхто не буде видіти. А до посту пованне було так погане, що щілому намірові могому надавало вид чогось злого. Але я був молодий і годі було мені позбутися того, що я раз собі постановив.
Наконець знайшлася для мене

Голова дванадцять

